

مخالفت تشکل‌های کارگری با فروش اموال مخابرات

شورای عالی هماهنگی تشکل‌های کارگری مخابرات ایران در نامه‌ای به رئیس هیأت مدیره مخابرات نسبت به مزایده برخی از اموال هشدار داد. به گزارش ایلنا، در متن این نامه آمده‌است: «به‌رغم ادعای مکرر مسئولان اجرایی شرکت مبنی بر اهمیت دادن به جایگاه و اعتلای نیروی انسانی و تبلیغات وسیع در مورد جهت‌گیری شرکت به سمت ایجاد و ساماندهی امکانات رفاهی کارکنان از طرق مختلف از جمله تاسیس شرکت اقماری، متاسفانه شاهد حرکت شرکت در مسیر کاهش توان موجود امکانات و تجهیزات مرتبط با امور رفاهی کارکنان هستیم از جمله بی‌توجهی به ساماندهی و به‌روزرسانی مکان‌های رفاهی و مأمور سرراه، کاهش امکانات ورزشی و تندرستی از جمله برون‌سپاری تجهیزات و مکان‌های ورزشی و... که نقطه اوج آن اعلام فروش هتل دیدار است».

در ادامه این نامه آمده‌است: این امکانات طی سسال‌های متمادی از سوی شرکت فراهم شده و سررمایه‌گذاری در جهت تأمین و نگهداری آنها هم موجب افزودن ارزش آنها را فراهم آورده و با کمترین هزینه سرانه، کاملاً در امر تأمین رفاه و سلامت جسمی و روانی کارکنان و بازتستنگان موثر بوده‌است. همچنین توجه به امور پرسنل تأثیر مستقیم در کیفیت ارائه خدمات شرکت دارد لذا باتوجه به رشد روزافزون هزینه‌ها در سطح جامعه ادعای هزینه‌کرد مستقیم در امر رفاهیات پرسنل در حالتی خوشبینانه نیز محل تردید است و نگهداشتن این امکان نیز موجب افزایش حداقل نگهداشت سرمایه‌است. لذا دستور دهید از فروش دارایی‌های سرمایه‌ای به‌ویژه فروش اماکن رفاهی خودداری کنید.

■ ■ ■

کارگران شهرداری چابهار: مطالبات مزدی به‌موقع پرداخت شود

کارگران شهرداری چابهار، خواستار پرداخت به‌موقع مطالبات مزدی خود شدند. به گزارش ایلنا، این کارگران می‌گویند: نیروهای بخش اداری این شهرداری، نزدیک به دو ماه مطالبات مزدی پرداخت نشده دارند و این در حالی است که اکثر پرسنل، مستاجر و گرفتار مشکلات معیشتی هستند. این کارگران با بیان اینکه پیمانکاران شهرداری، معوقات مزدی کارگران را به‌موقع نمی‌پردازند و مدام در پرداخت تأخیر می‌کنند، اعلام کردند: انتظار داریم همه نیروهای شهرداری قرارداد مستقیم شوند و حقوق خود را بدون واسطه از شهرداری بگیرند. چرا باید برای دریافت حقوق و واریز حق بیمه، هفته‌ها و ماه‌ها منتظر بمانیم؟ این کارگران خواستار پرداخت مطالبات خود قبل از آغاز مهر شدند و افزودند: شهرداری باید بر کار پیمانکاران بیش از این‌ها نظارت داشته باشد.

■ ■ ■

ادامه اعتراض کارگران گروه ملی فولاد

برخی از کارگران شرکت گروه ملی فولاد ایران در اهواز، از تجمع اعتراضی مجدد کارکنان این شرکت در محوطه مجموعه خبر دادند. به گزارش ایلنا، این کارگران با اشاره به عدم پرداخت حقوق مردادماه و پایین آمدن سطح تولید کارخانه، اظهار کردند: بانک ملی هنوز تصمیمی برای پرداخت حقوق نگرفته و از شرکت خواسته تا سود سهام خود در برخی شرکت‌ها دریافت کند که هنوز اتفاقی نیفتاده‌است. مدیرعامل اخیراً در نامه‌ای، کارگران را به صبر توصیه کرده و علت عدم پرداخت حقوق ماه گذشته را «کمبود نقدینگی» دانسته در حالی‌که کارگران گفته‌اند که نسبت به پرداخت حقوق شهر یورماه نگرانند. این‌ها می‌گویند می‌تسیم وضعیت نامطلوب ادامه داشته باشد. اعتراضات کارگران گروه ملی فولاد اهواز از حدود یک هفته پیش آغاز شده‌است.

■ ■ ■

تجمع تاکسیرانان چابهار در اعتراض به قطع سهمیه سوخت

جمعی از رانندگان تاکسی‌های شهر چابهار در اعتراض به قطع سهمیه سوخت خود در مقابل فرمانداری این شهر تجمع کردند. به گزارش ایلنا، رانندگان صبح روز چهارشنبه اظهار کردند: تصمیم فرمانداری برای قطع سهمیه سوخت، نه تنها معیشت ما را مختل کرده بلکه خدمات حمل‌ونقل شهری را نیز با مشکل مواجه کرده‌است. یکی از این رانندگان گفت: در شرایطی که فشار اقتصادی بر مردم هر روز سنگین‌تر می‌شود، این حذف سهمیه سوخت رانندگان، تحمیل فشار مضاعف‌است.

زهرامعرفت

طی چندماه گذشته برخی از کارگران کارخانه خزر پلاستیک به دلیل پیگیری حقوق خود از کار اخراج شده‌اند.

«خزر پلاستیک» یکی از شرکت‌های مهم تولیدکننده لوازم جانبی یک برند ایرانی است؛ شرکتی که به گفته کارگانش سودآور و بسیارقبه است، آن چنان که مدیران آن، به پدر صنعت کیلان شهرت پیدا کرده‌اند. آن طور که کارگران می‌گویند، تحریم‌ها، فروش محصولات این برند ایرانی را بهتر کرده و کارخانه روز به روز رونق بیشتری گرفته اما سهم کارگران از این سود و رونق، همان حداقل حقوق، مقداری ارزاق ماهانه و کار در یک فضای ناایمن و پر سر و صدا و مواجهه مدام با دود سنگین پلاستیک مذاب و انواع و اقسام مواد سرطان‌زا است. پیشتر در سال ۱۴۰۱ گزارش می‌شد که کارگران در این شرکت دو شتم، در آن زمان یک لیست ۴۵ نفره از کارگران حادثه‌دیده کارخانه به دستم رسیده بود؛ فهرستی موثق که طبق گزارشات تأمین اجتماعی تنظیم شده بود. کارگران می‌گفتند: «شرایط کار در کارخانه مناسب نیست، آلودگی زیاد است و تیغی که با آن کار می‌کنیم، دست‌ساز و غیراستاندارد است و هر لحظه امکان وقوع حادثه وجود دارد».

حالا بعد از سه سال کارگران برخی از کارگران این کارخانه دوباره با من تماس گرفتند تا از تداوم وضعیت نامطلوب خود بگویند؛ اخراج نمایندگان کارگری، مخالفت با فعالیت واقعی شورای اسلامی کار، عدم اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل و باز هم آمار بالای حوادث کار آنها می‌گویند: «در بدترین شرایط با حقوق حداقلی کار می‌کنیم، می‌کنیم، می‌بینیم، مریض می‌شویم و اگر اعتراض کنیم، اخراج می‌شویم».

کار در محیط ناایمن با حقوق حداقلی

یکی از کارگران، کارخانه را این گونه توصیف می‌کند: «ما در سوله‌ای با ۶۰ دستگاه تزیق کار می‌کنیم. هر دستگاه شش‌المنت دارد که حرارتش به ۳۰۰ درجه می‌رسد. دود پلاستیک مذاب باعث سوزش چشم و مشکلات تنفسی شده و صداهم آن قدر بالاست که روی شنوایی خیلی از کارگران تأثیر گذاشته‌است. ما حتی از داشتن یک گوشی حفاظتی محرومیم!»

کارگران معتقدند کار در «خزر پلاستیک» سخت و زیان‌آور است اما باز رسلان با سخت و زبان‌آوری همه بخش‌های کارخانه موافقت

گفت و گو

طرح دانشجویی وزارت کار برای ساخت مسکن کارگری

گلیور: امیدی به تحقق وعده‌های دولت نداریم

روز دوشنبه ۲۴ شهریور ماه، وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی در مراسم آغاز عملیات ساخت مسکن کارگری که با حضور رئیس جمهور بر گزار شد، از فراهم شدن بسترهای جدید برای خانه‌دار شدن کارگران خبر داد و تأکید کرد که ورود شهرداری‌ها و صنایع بزرگ کشور، نقطه عطفی در پیشبرد این طرح است. احمد میدری اظهار کرد در گفت‌وگویی که با شرکت‌های زیرمجموعه وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی داشتیم، مشخص شد برخی مانند کشتیرانی، ساخت مسکن برای کارگران را آغاز کرده و دیگر شرکت‌ها نیز آمادگی ورود دارند اما موانع اداری و موضوع زمین تاکنون مانع بوده‌است. به گفته این مقام دولتی، ورود شهرداری‌ها به پروژه‌های مسکن کارگری امیدبخش است و آنها می‌توانند تا ۲۵ درصد در هزینه‌ها سهم داشته باشند و نقش مهمی در تحقق این طرح ایفا کنند. اما چند پرسش مطرح است؛ چند درصد کارگران با حقوق بالای ۴۰ میلیون تومان در واحدهای صنعتی مثل پتروشیمی، کشتیرانی، خودروسازی و... مشغول به فعالیت هستند؟

«سمیه گلیور»، رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران در گفت‌وگو با مهر اظهار کرد: در دولت‌های یازدهم، دوازدهم و سیزدهم یعنی در طول بیش از ۱۴ تا ۱۵ سال اخیر حداقل، شاهدیم که طرح‌های مختلفی تحت عنوان مسکن ملی، مسکن

گزارش

حق بیمه کارگران راه‌آهن به‌موقع واریز نمی‌شود

کارگران شرکتی ابنیه فنی راه‌آهن زاهدان، از مشکلات خود در شغلی سخت و زیان‌آور انتقاد کردند. این کارگران با بیان اینکه مادر گرما و سرما در شرایط دشوار، ابنیه فنی راه‌آهن جنوب شرق کشور را نگهداری می‌کنیم، عدم واریز به‌موقع حق بیمه‌ها به حساب تأمین اجتماعی را یکی از معضلات خود دانستند. یکی از این کارگران در این باره به ایلنا گفت: همکاران ما معمولاً نصف هر ماه در درمان بیمه محروم‌اند. بعضی از این کارگران فرزند تالاسمی یا سرطانی در خانه دارند و وقتی بیمه درمانی اعتبار ندارد، هزینه‌ها سر به فلک می‌کشد و با حقوق حداقلی نمی‌توانیم خرج در مان بدهیم.

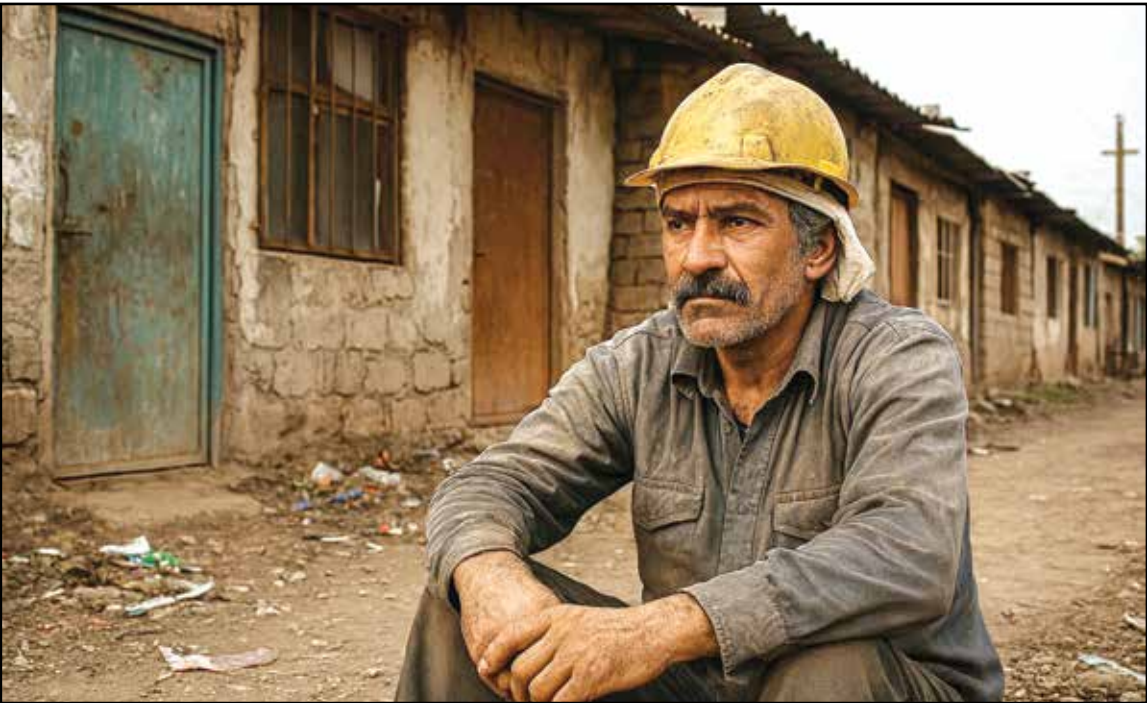

رئیس کانون بازنستگان تأمین اجتماعی تهران: حقوق حداقل بگیران باید بالای ۳۰ میلیون تومان باشد

رئیس کانون بازنستگان تأمین اجتماعی تهران گفت: اگر قانون به‌درستی اجرا می‌شد امروز حداقل بگیران بالای ۳۰ میلیون تومان حقوق دریافت می‌کردند. به گزارش مهر، علی دهقان کیا با انتقاد از رویه موجود در سیاست‌های حمایتی و پرداخت یارانه‌ها تصریح کرد: اگر دولت قانون را به‌درستی اجرا کند و عقب‌افتادگی‌های معیشتی کارگران و بازنستگان را جبران نماید، نیازی به پرداخت یارانه وجود نخواهد داشت. دهقان کیا با اشاره به اینکه مسأله اصلی، قطع یا وصل یارانه

قرار دادهای موقت و حاکمیت دیکتاتورهای کوچک در صنایع کشور

نفس کشیدن در دود سنگین پلاستیک مذاب بدون حق اعتراض

در «خزر پلاستیک» است؛ حوادثی که گاهی کارگران را خانه‌نشین می‌کند و گاهی نیز برای همیشه از کار افتاده. آن طور که می‌گویند طی کمتر از یک‌سال، دست‌کم ۴ کارگر آسیب شدید دیده‌اند. روی دست بسیاری از کارگران کارخانه آثار بریدگی است و این بریدگی ناشی از کار با یک کاتر تیز و بلند، دست‌ساز و غیراستاندارد است. این کاتر وسیله اصلی کار کارگران است که سال‌هاست که به غیراستاندارد بودن آن معترضند. کارگران می‌گویند: «خانم! حتماً در مورد کاتر بنویسید!» کاتری که قرار بود جای خود را به یک وسیله استاندارد بدهد، همچنان یکی از مهم‌ترین وسایل کار کارگران است و قربانی می‌گیرد.

کارگران در انتظار اجرای طرح طبقه‌بندی یکی از کارگران می‌گوید: «ما اینجا جان را به قیمت جان به دست می‌آوریم». سفره کارگران خزر پلاستیک، آن طور که می‌گویند کوچک‌است. حداقل بگیرند و در یافتی‌شان با اضافه‌کاری نمی‌توانند حداقلی‌ترین نیازهای اساسی خانواده را تأمین کنند. به همین دلیل کارگران خزر پلاستیک سال‌هاست که به دنبال اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل هستند. آنها می‌گویند: «با وجود رأی دادگاه و الزام وزارت

وزارت کار که از دولت قبل تا امروز حق مسکن کارگران را در مبلغ ۹۰۰ هزار تومان فریز کرده، پاسخ دهد آیا این مبلغ می‌توان یک کیلو گرم گوشت قرمز در ماه خرید؟ یا این وضعیت چگونه وزارت کار انتظار دارد جامعه کارگری باور کند که طرح ملی مسکن را کلید زده؛ در حالی که صداقت این مجموعه در دادن حق مسکن به کارگران ثابت نشده‌است.

گلیور افزود: سال گذشته حق مسکن باید ۳۵ درصد و امسال ۴۵ درصد افزایش می‌یافت. ضمن اینکه ۶ ماه از سال می‌گذرد و شورای عالی کار یک جلسه هم در حوزه دستمزد ندانسته‌است.

۹۴ هزار مسکن برای ۱۵ میلیون کارگر رسمی

رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران در ادامه گفت: براساس آمار رسمی، بالغ بر ۱۵ میلیون نفر کارگر در کشور فعالیت دارند اما برای ۹۴ هزار کارگر طرح مسکن کلید خورده، آن هم بدون ضمانت اجرایی و تعیین زمان مشخص. وی به کوچ کارگران به مناطق حاشیه‌ای شهرها اشاره کرد و گفت: بخشی از کارگران به دلیل اینکه نمی‌توانند خانه داشته باشند و حقوق آنها کفاف اجاره یک خانه مناسب را نمی‌دهد و سایل زندگی خود را در کانکس‌های اطراف تهران قرار داده بلکه بتوانند خانه‌ای ۳۰ متری اجاره کنند. کارگرانی هم هر سال به اجبار از یک محله به محله‌های پایین‌تر و ضعیف‌تر و حتی حاشیه‌شهرها یا خانه‌هایی با متراژ کمتر در حال کوچ هستند. گلیور با بیان اینکه «از پلاگشتن بشیمان گشته‌ایم، مر حمت فرموده ما را مسکن کنید» تأکید کرد: وزیر کار حق مسکن کارگران را به‌روز کند و معوقات سال‌های قبل را برپا دارد؛ ساخت مسکن که

هم مشکل داریم. ۴۰ درصد مشاغل سخت را خیلی از شرکت‌ها پرداخت نمی‌کنند و بعضی از کارگران این مبلغ را از جیب

داشتن تشکل‌های رسمی و قانونی محروم‌اند. در «خزر پلاستیک» نیز تلاش برای رسیدن به شورای اسلامی کار، در نهایت به نتیجه دلخواه کارگران منجر نشد. آن طور که می‌گویند حدود ۷۰ درصد از کارگران با پیمانکار کار می‌کنند اما کارگران پیمانکاری در خزر پلاستیک از داشتن نماینده کارگری محروم هستند. این‌ها می‌گویند تنها کارگران قرارداد مستقیم حق شرکت در انتخابات دارند و کارگران پیمانکاری، نه می‌توانند نماینده معرفی کنند و نه حتی حق شرکت در انتخابات دارند.

کارگرانی که اخراج می‌شوند

اعتراض به این وضعیت و بیان مطالبات کارگری در کارخانه خزر پلاستیک، ظاهراً عاقبت خوشی ندارد و برخی، از اخراج تعدادی از کارگران خبر داده‌اند. یکی از کارگران می‌گوید: «کوچکترین اعتراض منجر به اخراج می‌شود. حتی نمایندگان کارگری هم در صورت پافشاری بر حقوق کارگران در امان نمی‌مانند و طی سال‌های گذشته برخی از آنها با وجود سابقه کار بالا اخراج شده‌اند».

قرار دادهای موقت، دست کارفرمایان را برای هر گونه رفتار با کارگران باز گذاشته و کارگران با قراردادهای چندماهه، در صورت خواست کارفرما به راحتی کنار گذاشته می‌شوند و حتی اگر در شرف بازنشستگی باشند، باز هم هیچ مرجع قانونی نمی‌تواند آنها دفاع کند.

ترس از اخراج احتمالاً بهترین راه برای ساکت نگه داشتن کارگران است. این بی‌قدرتی ساختاری، کارگران را در کارخانه منزوی نگه می‌دارد؛ آنچنان که برای حفظ سفره کوچک خود مجبورند به هر شرایط کاری تن دهند و شکایت نکنند. کارگران حتی نمی‌توانند برای بررسی شرایط سخت و زیان‌آوری کار خود اقدام کنند و تهدید شده‌اند که در صورت اقدام برای بازنشستگی سخت و زیان‌آور، از کار بیکار خواهند شد.

صدای اعتراض کارگران خاموش است و هیچ چیز در کارخانه به اندازه سود صاحبان، اهمیت ندارد. نیروی کار به عنوان مهم‌ترین عامل تولید یا به همه شرایط تن می‌دهد یا از کارخانه اخراج می‌شود. این وضعیت زمانی سخت‌تر و دردناک‌تر می‌شود که به‌اس حمایت از تولید، تمام مسیرهای قانونی، رسمی و غیررسمی حمایت از کارگران مسدود می‌شود. کارگران سفره کوچکشان را به بهای جان عزیزشان بر می‌کنند و نصیب‌شان از سود و رونق در یک کارخانه تولیدات داخلی، آن قدر ناچیز است که حتی زندگی حداقلی‌شان هم لنگ مانده‌است.

بیشتر به وعده‌های بلند شده‌است. باشد برای وقتی دیگر که باور داشتیم باشم شدنی است.

وی عنوان کرد: براساس آمار مرکز پژوهش‌های مجلس ۶۰ درصد کارگران کشور بیمه نیستند و غیررسمی هستند. مادر نقد این طرح در باره این گروه بزرگ صحبت نمی‌کنیم، صحبت از همان ۱۵ میلیون نفر کارگر رسمی اعلام شده از سوی تأمین اجتماعی است که قرار است ۹۴ هزار مسکن برای آنها ساخته شود؛ طرحی جهادی - دانشجویی که نمی‌توان آن را در تراز هیأت دولت دانست.

رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران در پایان تأکید کرد: این طرح در قواره دولت، متأسفانه در این حجم اندک مطرح شده و تازه براساس تقاضای کارفرما و غرض و غرضه وزارت مسکن شکل گرفته که پرسش ما اینجاست که آیا اگر این دوشرط محقق نشود این طرح کام‌ل بکن می‌شود؟!

خودشان داده‌اند که بتوانند باز نشسته شوند. از شرکت‌ها شکایت کرده‌اند اما هنوز پاسخی نگرفته‌اند.

او عدم پرداخت مزایای مزدی مانند سننوت یا پاداش‌های مناسبی را یکی دیگر از مشکلات کارگران می‌داند و می‌گوید: رسمی‌های راه‌آهن مزایای بسیاری دارند که به ما شرکتی‌ها به‌رغم کار سخت‌مان تعلق نمی‌گیرد. رسمی‌ها توی سایه و زیر بار نمی‌نشینند و پاداش می‌گیرند ولی ما نمی‌گیریم. حتی پاداش روز کارگر را به ما که کارگر هستیم ندادند ولی به رسمی‌ها قرار داد مستقیم هادادند!

این کارگر در پایان می‌گوید: خطاب به همه مقامات، از رئیس جمهور گرفته تا وزیر راه می‌گویم تا زمانی که شرکت‌ها پیمانکاری باشند، مشکلات ما حل نمی‌شود. تنها چاره حذف شرکت‌هاست و ما باید قرارداد مستقیم شویم.

عقب‌ماندگی حقوق کارگران و بازنستگان را جبران کند. این فعال کارگری در واکنش به حذف یارانه برخی کارگران ساختمانی به دلیل تراکشن‌های مالی بالا نیز گفت: کارگران ساختمانی، به‌ویژه در پروژه‌های اولیه ساخت‌وساز، بسیار بالاترین ریسک‌های شغلی روبه‌رو هستند و حذف یارانه آنها به بهانه میزان دستمزد یا تراکشن، قابل توجیه نیست.

وی با اشاره به آمار موجود ادامه داد: اکنون ۱۸ میلیون کارگر و ۵ میلیون بازنشسته در کشور وجود دارد که حدود ۶۰ درصدشان حداقل بگیر هستند. اگر قانون رعایت شود، این قشر پر تعداد و زحمتکش نه تنها نیازی به یارانه نخواهد داشت بلکه با عزت و کرامت زندگی خواهد کرد.

نیست بلکه اجرای کامل قانون است، اظهار کرد: وقتی قانون رعایت نمی‌شود، هر سال با افزایش تورم سفره حقوق بگیران کوچک‌تر می‌شود و همین روند، آنها را به سمت یارانه‌گیری سوق می‌دهد.

وی با بیان اینکه براساس قانون، حداقل حقوق باید متناسب با تورم و سبد معیشت خانوار که توسط شورای عالی کار تعیین می‌شود، افزایش یابد، افزود: اگر این قانون به‌درستی اجرا می‌شد، امروز حداقل بگیران بالای ۳۰ میلیون تومان حقوق می‌گرفتند.

دهقان کیا در رادیو گفت‌وگو تأکید کرد: در سیاست‌های کلی ابلاغ‌شده از سوی رهبری در سال ۱۴۰۱، اولین بند ایجاد رفاه عمومی و رفع خط فقر است. این یعنی دولت باید در بازه‌ای دو تا سه‌ساله،